Humpie en Dumpie bie dokter

“Kom Humpie, kom Dumpie, goan ie mit vraauwtje mit? Oet?”

Humpie en Dumpie heur steertjes vlaigen hinneweer. Kwispel, kwispel. Vraauwtje dut heur raimkes om haals en doar goan ze!

Humpie en Dumpie snoeven overaal, aan heeg, aan lanteernpoal, aan muur. Wat rokt dat... lekker! Ze roeken aalmoal aander honden. En poeskes roeken ze ook! Ze willen de haile mörgen wel snoeven! Din trekt vraauwtje heur mit, n pad op. Mor doar rokt t haildaal nait lekker, doar rokt t n beetje vremd. Humpie en Dumpie trekken aan raim. Hier willen ze nait hìn. Mor vraauwtje pakt z’aalbaaide op aarm en lopt mit heur noar n vremd hoes tou. In dat hoes stoan aalmoal stoulen op n rieg en op ain van dij stoulen zit ook n vraauw mit n grode mand op schoot. Dumpie dut zien neuske in lucht. Hai rokt n poeske!

Doar wil e wel even hìn te kieken en Humpie ook.

“Hier blieven, joe!” zegt vraauwtje en trekt stief aan raim. Humpie en Dumpie mouten mooi noast stoul zitten blieven. “t Rokt hier mor roar,” denkt Dumpie. “En woarom mouten wie hier aalvot zitten blieven, t is boetendeur ja veul mooier!”

Din gaait deur open en n grode man mit n widde jaze aan zegt:

“De volgende.”

t Vraauwtje mit dat poeske gaait mit dij grode man mit. “Meschain krigt dat poeske wel n lekker stukje worst,” denkt Dumpie. “En meschain kriegen wie ook wel n stukje!”

Hai kikt noar deur. Dumpie slikt zuk aalvaast om bek.

Humpie gaait op grond liggen. Wat duurt dat ja laank! Hai bit ais stief in poot van stoul woar vraauwtje op zit. Doar kin e mooi even lekker op bieten, der binnen hier ja ook hail gain bonkjes. Wat mouten ze hier toch aalvot?

“Hé, Humpie,” ropt vraauwtje. “Bist nou maal! Doe magst toch nait op stoulpoten bieten! Stoute hond! As wie weer in hoes binnen, din kriegen ie n dikke bonk van mie, hur.”

Humpie en Dumpie slikken zuk om bek! Mor zo n bonkje! Lekker!

Doar komt dij man mit zien widde jaze weer aan. “De volgende.”

Vraauwtje pakt Humpie en Dumpie op aarm en lopt noar n koamerke woar nog n vraauwtje zit ook mit zo’n widde jaze aan. Dumpie mout bie heur op schoot en Humpie mout op n toavel zitten. Vraauwtje zegt tegen dij grode man: “Dokter, Humpie en Dumpie mouten even n prik hebben tegen hondezaikte.” Zaikte? Mor Humpie en Dumpie binnen toch nait zaik? Dumpie begript ter niks van. Wat is dat inainen? Humpie giert mor zo hail haard! Wat het dij man nou mit Humpie doan? Dut dij man Humpie zeer? Mor dat wil Dumpie nait lieden, hur! Dumpie gromt: “Grrrrr, grrrrr.” Je kinnen zien tandjes zain.

Din zet vraauwtje Dumpie op toavel en Humpie mag bie dat vraauwtje mit dij widde jaze aan op schoot zitten. Dumpie wordt n beetje baang. En der komt mor zo n leutje plaske op toavel. Oeh...! Mor man mit de widde jaze wordt nait kwoad. Hai pakt n doukje en moakt toavel weer schoon. “Hai is n beetje baang,” zegt e tegen vraauwtje. Vraauwtje aait Dumpie over zien kopke. “Stil mor,” zegt ze, “der gebeurt niks hur. t Is zo kloar.”

Din inainen vuilt Dumpie n dikke prik bie zien achterpootje. “Au!” Dumpie giert ook, net zo haard as Humpie doan het. Din mag Dumpie op grond en Humpie ook. Ze hemmen baaide steert tussen de poten. “Kom mor,” zegt vraauwtje, “wie goan weer noar hoes tou!” Humpie en Dumpie runnen noar boeten, zo haard as ze kinnen. Hier willen ze nooit weer hìn! Ze willen noar heur aigen hoes, in heur aigen mand. En din kriegen ze van vraauwtje n dikke bonk.

“Dat hebben ie wel verdaind!” zegt vraauwtje en dat vinden Humpie en Dumpie zulf ook! Wat n lekkere bonk! En din binnen ze dij dikke prik ook aal hoast weer vergeten.

Auteur: Adri Smit

Inspreker: Ep Krijgsheld